

અસલી ઝખમી દીલ.

—:૦:—

જખમી દીલકો ન મેરે દુખાયા કરે।
ગમે હીજર ન દેકે જલાયા કરે।
દીલભીલો ઐર જાનભીલો દીન ઐર ઇમાન લો
પર સનમ બહિરે ખુદા એક ખાત મેરી માનલો
આંખે ગયરોં સે તુમ ન લડાયા કરે।
દીલ લગીમેં મંચને એક ખોસા જો ઉનકા લે લીયા
તો મુઝે આંખે દીખા કર ઉસ સીતમગરને કહા
મેરે મુંહસે ન મુંહ કો લગાયા કરે।
તુમને સારી રાત કાટી હૈ કીસી દુશ્મન કે ઘર
દે રહી હૈ મુઝ કો પતા આપકી નીચી નજર
કોઈ ખાત ન હમસે છુપાયા કરે।
અલી કમસીન હો કયું ઇત્ને બને હો મહેલે આરાઈશ
સીતમ ઢાના ગજબ લાના મગર કુન્હ નવ જવાં હોકર
અલી કમસીન હો રહેને દો કહીં ખોદોગે દીલ મેરા
તુમ્હારે હી લીએ રખા હૈ લે લેના જવાં હોકર
ઈતના જલ્દ ન હાથ બઠહાયા કરે।

૧૫૩૮૪ ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
ગાંધી.

આરજી સરકી હય કદમેંયે ફિદા હો જાના
દિલકા અરમા હકકે તીર અદા હો જાના
શોઅલયે તુરકો હે જલ્લા ફરોશીકી હવસ
ચાહતા હયે તેરા નુકસે કહે પા હો જાના
દેક આના વહી લેજાકે મેરા મુસ્તે શુબાર
કુચ્ચે ચારમેં ગર બાદે સખા હો જાના
બઝમસે ગર વો ઉઠાયેં તો ન ઉઠને દેના
દસ્તગીર આકે તુઅયે લગાજિસે પા હો જાના
તાલિમ હકકે લીયે હયે સખકે તકે વખુદ
જલ્લવયે મેહુરસે શબનમકા ફના હો જાના
હાથ ઘો બેઠના શરસે યે કહિ દેતા હું....
અયે “શરર” કુચ્ચે કાતીલમેંજો ચાહો જાના

ગાંધી.

કીમ જુરે હાલસે આશીક તેરે અરે જાન ગયે
ચાર હેરાન ગયે ચાર પરેશાન ગયે.....
મમતિહાં ખુમ વફાકા લી જફાકા લી હુઆ
તુમ હમેં જાન ગયે હમ તુમહેં પહેચાન ગયે
જાનમે દરવાઝેયે દેતા હું કીસીકે આવાજ
કહેતે હેં કહેદો વો ઘર ગેરકે મહેમાન ગયે
લાશ પર મેરી કહા ઓક કે ઓ તાલિમે વસ્લ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૮૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઝખ્ખી દીલ

વિષય ૨૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

કયા હુવા શોક કહાં વો તેરે અરમાન ગયે
 ચિત્વનોને તેરી સીનેકે બનાયા છવની
 નાવેક નાજ કલેજેકે મેરે છાન ગયે
 સાન પર તેગ લગાઇ જો મેરે કાતિલને
 દેખતેહી મલેકલ માનકે અવસાન ગયે
 હક થનાથીકી હકીકતકો ઉન્હીને જાના.....
 અયે “અમીર” અપની હકીકતકો જો પહેચાન ગયે

ગઝલ.

કાયમ પડા રહું તેરે દરપર નહિં હું મયે
 બાક અયસી ઝિન્દગીયે કે પત્થર નહિં હું મયે
 કયું ગરદિસે મુશ્કમસે ગબરા ન જાય દીલ,
 ઈશાન હું પિયાદઓ સાગર નહિં હું મયે
 યા રખ ઝમાના મુજકો મીટાના હે કીસલીયે
 લોહે જહાંયે હૈ મુફરર નહિં હું મયે
 કીસ વાસ્તે અઝિઝ નહિં જાનતે મુજે
 બાબો ઝમરૂદો ઝરો ગોહર નહિં હું મયે
 રખતે હો તુમ કદમ મેરી આંખોસે કયું દરેજ
 રૂઝમે મેહરો માહસે કમતર નહિં હું મયે
 કરતે હો મુજકો મન્એ કદમ બોસકે લીયે
 કયા આસમાનકે લી ખરાબર નહિં હું મયે
 “ગાલિબ” વળદેખવાર હો હો શાહકો હુઆ
 વો દીન ગયે કે કહેતે થે નોકર નહીં હું મયે.

ગઝલ.

ન અપકે ઘરકે ન હમ કુએ વાઝનીકે હુવે
 હુએ જો આપસે બાહિર ન પ્રીર કહીકે હુએ
 સીવાએ નામે ખુદા કયા હે હમ ફકીરોં પાસ
 કેશર નવિરતમેં હમ સંગ હમ નર્ગીકે હુએ
 ખરંગે તાએરે રંગે હિના હે અયે સૈયાહ
 જો તેરે હાથ હમતો ખસ ચહીં કે હુએ
 ખુરા હો ઝિસ્તકા કયા કયા અલમ દીખાતી હે
 છુટે વો રંજસે પયવાંદ જો જમીંકે હુએ
 કરેગા મહેરે દરખશાં યે હુસ્ન રોઝ અફઝું
 કે દોહી હફતોંમેં તુમ આંદ ચોદવીંકે હુએ
 વો અબ ખુદાએ બી હમકો તો કેન બતાહે
 યે ઝઓફ હે કે જહા બયેઠે ખસ વહીંકે હુએ
 ન હમસે શાદહૈં ખુત ઓર ન હય ખુદા રાજી
 ન કુફ્રકે હુવે “જોયા” નહમતો દીંકે હુએ

ગઝલ.

આઈના અપની નઝરસે ન બુદા હોને દો
 કેઈ હમ ઓરબી આપસમેં ઝરા હોને દો
 હાથ બાધે હુએ અગિયારકે સાથ આઓજે
 હમ બતા દેંગે મઝા રોઝે જઝા હોને દો
 હમબી દેખેં તો કહાં તક ન નવજજોશ હોગી

કોઈ દીન તઝકેરએ અહેલે વફા હોને દો
 તુમ દીલ આબાર બને રથકે મસીહા હમસે
 કમ ન હોને દો મેરા હૃદ્ સીવા હોને દો
 કયા ન આયેગા ઉસે ખાફ મેરે કતલકે ખાફ
 હરતે કાતિલકે બરા હસ્તે દુઆ હોને દો
 હુદ્દ સમજો તો સ્ત્રીઓંસે બળાં, દો સુજકો
 સચેર દેખો તો કોઈ ફિત્ના બપા હોને દો
 જબ સુના “હાગ કોઈ હમમે” ફના હોતા હે
 ઉસ સીતમગરને ઇશારેસે કહા હોને દો

ગઝલ.

મરકે દુશ્મન બો પસે કુચ્છે બના નીકલા
 ઉસકા લાશા નહિં નીકલા મેરા અરમાં નીકલા
 ન સહી એરે લહલહ સુજકો મુશરરત ન સહી
 તેરે ચક્કરસે તો અયે ગરદિશે દોરાં નીકલા
 બકે મહેફીલમેં તેરી સુરતે આઈનએ જુદ્દ
 બનકે હૈરાન રહા હોકે પરેશાં નીકલા.....
 વસ્લકી થબ ન સુની ખાતશીર ઉસ બુતને કોઈ
 જબ કબી તઝકેરએ વખદએ પયેમાં નીકલા
 દુશ્મનોંસે સુજે અમ કોઈ શિકાયત ન રહી
 કે મેરા હોસ્ત મેરી જાનકા ખવાહાં નીકલા
 ગોશએ ચમન કહાં હે તેરે વહેશીકો નસીબ

જેઅરસે વાદીએ અચમનભી ખીયા ખાં નીકલા
અહમ આખાદકી ચોહરતતો બહોત થી આસાન
મરકે દેખાતો વો એક શહેર ખમોશાં નીકલા

ગઝલ.

હોશતો વસ્લકી શબ નજરે અદા હોતા હયે
શોખીયોં પર દીલે સુશતાક ફિદા હોતા હયે
સિદ્દ મેરી ચે તસલ્લીકે લીયે હયે વનાં
વઅદએ વસ્લ કહીં ઉનકા વક્ષ હોતા હયે
હિયકીયાં હીજમેં ખેવજહ કહિં આતી હયે
હો નહો આજ કહીં ઝીક મેરા હોતા હયે
જો લગાવટ હયે તેરી હોતીહયે વો તાલિખેખાં
જોશારા હયે વો પૈગામે કમા હોતા હયે
સચ હે ચે મૌતસે સીખે કાઠ વઅદેકી વપ્રા
એક લહમા ન કબી કમ ન સિવા હોતા હયે
બજકે મયદાને કયામતસે હયે કુચા તેરા
હે ચહાં રોઝ નયા હુશ્ર બપા હોતા હયે
પહેલેથી યાદે ખુતાં દીલમેં “ખિયાલી” કે મગર
અબતોં સુનતે હયે પ્રકતી ઝિકે ખુદા હોતા હયે

ગઝલ.

જમાલે ચારકો કહેતે હો તુમ કે હાં દેખા
કલીમ હોશમેં આઓ અબી કહાં દેખા

હીખાઇ આઇનેને ઉનકો અકસકી તરવીર
 તો હંસકે બાલે કે તુને મુઝે કહાં દેખા
 નહિં હે દુખતરે રઝસાબી કોઇ હુસ્ન પરસ્ત
 ટપક પડી ચે જહાં કોઇ નવ જવાં દેખા.....
 ફના હે હુસ્નકો દોલતકો નવ જવાનીકો
 જહાનમેં ન કોઇ બાગ જે ખિઝાં દેખા
 ફંસી જે ઠામમેં ખુલખુલતો કીન નીગાહોંસે
 કબી કફસ કબી સુઝે આશિયાં દેખા
 બહારમેં જે નીકાલા હમેં તો કયા પાયા
 ખિઝાંમે હાલે ચમન તુને બાગબાં દેખા
 તુકિલી ચિત્વનેં આંખોમેં કયા જગરમેં ચુબીં
 “અમીર” આજ અજબ નૌરકા જવાં દેખા

ગઝલ.

વહાંસે ખીંચલાઇ ઝીન્દગી મેરી ચહાં મુજકો
 ખુદા જાને કહા અબ લેકે જાયેગી કહાં મુજકો
 હઝારોં બાર હી હય જાન ફીરબી ઝીન્દા કે
 ખુતોકે ઇશકશે હાસીલહે ઉમ્ર જાવેહાં મુજકો
 જહાં જાતાહું ચે દુશ્મન મેરે શરપર હીરહેતા હયે
 નહિ મુનકીન મીલે આરામ ઝેરે આસ્માં મુજકો
 તડપ જાતા હે ફારન મેરે પહેલુમે દીલે નાહાં
 નજર આતા હે જીસદમ કોઇ તુમસા નવજવાં મુજકો

ધધર હુંડા ઉધર હુંડા યહાં દેખા વહાં દેખા
મગર ઉસ બેનીશાંકા કુચ્છ નહિ મીલતા નીશાં મુજકે
મઝાજી ઇશકને પહોંચા દીયા ઇશકે હકીકી તક
મીલા ઉસ ખુતકે મીલનેસે ખુદાએ દો જહાં મુજકે
અગર યુંદી રહી મશકે સખુન દીન રાત અયે “સાહતિ”
તો આતે આજે આહી જાયગી ઉર્ફે ઝખાં મુજકે

ગઝલ.

કયું નઝર આતી હે ઝરફન આજ ખમ ખાઈ હુઈ
શબકી ખબરે દે રહી હે આંખ શરમાઈ હુઈ
ઉંગલીયાં ઉઠતી હે મુજપર જસતરફ જતાહું મય
એક દુન્યા મેરી વહેશતકી તમાશઈ હુઈ
આહે આશિક શુદ્ધગદતી હે દીલે માશુક કે
અશકે ખુલખુલસે કલી ખીલતી હે મુરઝાઈ હુઈ
નકશે હૈરત બન ગયા જબ સામને આયે નઝર
દેખતે હી આઈનેકી કોર ચકલાઈ હુઈ.....
હો નહો તુરબત ચેહી હયે આપકે મકતુલકી
કીયા નઝર આતી નહીં હસરત યહાં છાઈ હુઈ
આઈના હેરાં હુઆ હાથોંસે શાના ગીર પઠા
વહેશત અફઝા હો ગઈ ફીર ખુદકે સુલજાઈ હુઈ
તુમ ઉઠાઓ હાથ માંગો માંગના હે જો “મુતી”
મુન્તઝીર બેયઠી હય તાસીરે હુઆ આઈ હુઈ

૯
ગઝલ.

ઝહેમતે સિજદા હે કુઝલ ખુતકદએ મજાઝમેં
હોગી નમાઝ કાયાકબુલ કાળએ ખાનાસાઝમેં
ખાનએ કાળ અલકિરાક કબ્રે હુસેન અલવિદાય
રેહ ચુકે હમઘરાકમેં બસ ચુકે હમ હિજાઝમેં
દાવરે હશ્ર હોશિયાર દોનોમેં ઇમતિયાઝ રખ
ખંદએ ના ઉમીદ ચોર ખંદએબે નિયાઝમેં
ઉશરે તફરૂકાતે ઈશક આગ લગે છુઆં નહો
હુમે હુએ હેં સંગઢિલ લઝઝતે સોઝો સાઝ મેં
હોતા હેં ખંદ એકઢર ખુલતે હેં સદ હઝાર ઢર
અપની તરફસે શક ન કર નીચતે કારસાઝ મેં
સીજદએ અન્વલીમેં હુમ પા ગયે દાદે ખંદગી
શાદીએ મર્ગ હો ગઇ ઈદકે દીન નમાઝમેં
કિબલએ મન જનાબે “યાસ” આપહેં કીસકતારમેં
સુન્નીએ બે ઇમીમયા શીઅએ બે નમાઝમેં

ગઝલ.

મય નથી ગોચા પરી એક ખન્દ પયમાનેમેંથી
કયા અદાએ દીલરૂખા વદલાહ મયખાનેમેંથી
વહેશતે મજનું જો દેખી રોકે લયલાને કહા
ખાત થે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેંથી
તેરે જલતે હી હુઆ અયેશમ્મય પરવાનેકા ખુન

મોત કયા ઇસ દીલજલેકી તેર જલજાનેમેથી
 હોતે હીદોચાર ઉનસે દીલકે। અપને ખો દીયા
 કયા કશીશથી વો કશીશ ને આંખ લડજાનેમેથી
 અપને કુદરતકે કરિશમે ચે દીખાનેચે ઉસે
 તો ઝલીખા વર્ના કયા યુસુફ કે બચઆનેમેથી
 કર રહી હયે કીસલીચે અટખેલીયાં બાદે સહર
 મહોલ કયા શબહર કીસીકી જુલ્ફ સુલજાનેમેથી
 રફતા રફતા સારી દુન્યા બસ ગઈ બાકર વહાં
 કોનસી અયસી કશીશ અયે “ફટકે” વીરાનેમેથી

મઝલ

ખુલી ઝખાન મેરી કીસકી હાસ્તાંકે લીચે
 ઉછલકે દીલનેજો બાસે મેરી ઝખાંકે લીચે
 પુકારતા હે વો નેખન ઉબરકે સીનેમે
 કે બેકરાર હું મેં બી ઇસી જવાંકે લીચે
 કહો કે આકે રહે મેર પાસ તુરબતમેં
 ઉઠાસ બેઠી હયે કયું બેકસી મકાંકે લીચે
 ચે કંધી ચાટી ને હોતી હયે કલે આમકે બાદ
 હુજુર અબ હયે ચે તૈયારીયાં કહાંકે લીચે
 જફાકે શોકમેં હદસે શુઝર ન ચો ઝલીમ
 કાઇ તો તર્જે સિતમ છોઠ આદમાં કે લીચે
 કમર લચકતી હે ખંજર સંબલ નહિં સકતા

વો આપ આગ્યે હે આશિક કે ઇમતિહાકે લીયે
 “અમીર” નાલા બી હો સાથ સાથ અરકોંકે
 ગર સબી શર્ત સફરમે હે કારવાં કે લીયે

ગઝલ.

કીતને દીન યાર ને શાના નકીયા મેરે બાદ
 કયા પરેશાન રહી બુદ્દે ફૂતા મેરે બાદ
 કલ્લસે અપને બહોત ખુશ હું મગર ચેહ ગમ હયે
 હસ્તે કાતિલકો બહોત રંજ હુઆ મેરે બાદ
 સદમ્મે તેગસે ચોર ફોરો નબાકતકે સખબ
 પહેલે મેં ગીર પડા ચો યાર ગીરા મેરે બાદ
 કયાહી મરનેસે મેરે શાદ હેં અલ્લાહ અલ્લાહ
 ખુત હીયા કરતે હેં અબ શુકે ખુદા મેરે બાદ
 ન રહી બાદ મેરે નામ્મે પેગામકી રસ્મ
 બાક ઉડાતી રહી ગલીયોંમેં સખા મેરે બાદ
 મુજબા બદનામ કોઈ ઇશકમેં પયદા ન હુઆ
 હાં મગર કયેસકા કુચ્છ નામ હુઆ મેરે બાદ
 વલવલા જોશે બુનુકાથા મુજહી તક “ગોયા”
 નગર આયા ન કોઈ આબદાપા મેરે બાદ

ગઝલ.

ન વલવલે હેં નવો ઉમંગે ન મએસે હયેં પુર ખુમાર આંખે
 વો ખાગે ઈશતર ઉજડ ગયા સખ કે અસેથી શુભખહાર આંખે
 કહાં વો અખ મયકથી કે સામાં કે અનમે જઝ ખાતથે ગઝલખવાં
 હુએ વો સખ રંગતાકે નિશ્યાં ફકત હેં અખ ગમ શુસાર આંખે
 તસદલીયાં દે રહી હે આકર વકુરે ગમમેં ફીસીકી સુરત
 હેં ખન ગઈ એક તિલસમે હેરત ચે બેકરાર અશક ખાર આંખે
 વો દીલકે હુજરે પડે હેં વીરાં કે અનમે બસતેથે લાખોં અરમાં
 હે બેબસી ઉનકી મરસીયાખવાં ઉન્હીકી હેં યાદ ગાર આંખે
 નઝરકી માયુસીયોંકે આલમ મગર નઝારોંસે કોઈ પુછે
 બોયાસ દામન સમેટ ઉઠી તો હો ગઈ અશક ખાર આંખે
 હમારી આંખોંકે સુખઠારોંસે કેસા મીલા હુવા હય
 બે મોજે ગમમેં હુઆ તલાતુમ તો હો ગઈ બુએ ખાર આંખે
 બતાકેં કયા દીલકી હાલત કે કલમ હયેં ઝક સદ તહેકુર
 હુઆ ફીસીકા અગર તસવુર તો હો પહીં અશકખાર આંખે

ગઝલ.

ખની તુરબત ઝિયારત ગાહે અરખાબે વફા મેરી
 બંધી હે કુચ્છ જહાને ઇશકમેં અયસી હુવા મેરી
 મેં કયું કર છોડદું મંજવારમેં ઉમ્મીદકા દામન
 યહી તો એક આયે વફાકીહયે નાખુદા મેરી
 નહિં માલુમ દીલકી હસરતોંકા કયા હુઆ આલમ

હું મેં ડુબકર નીકલીહે આહે નારસા મેરી
 ન સમજા કદ્ર કોઇ આહ બરબાદે તમન્નાકી
 વફાએં બી હુઇ જાતીહે છન્સે નારવા મેરી
 અજલને ઓર એક દુન્યા મેરે પેશે નઝર કરદી
 અબીલખ તક ન આને પાઈથી આહે રસા મેરી
 જો થમતેહેં કભી આંસુ તો નખેં ડુખીજાતી હયેં
 કરે કયા બખ્તે જોશે ગીરયા જાને મુખતીલા મેરી
 સુખનવર જો કહેં “સરશાર” લેકિન વાકીસાયે હયે
 મજલકે રંગમેં હયે સર યુઝિશતે ગમડીજા મેરી

ગઝલ.

કળસે હું કયા ખતાઈ જહાને ખરાબ મેં
 શખદાય હિજકો બો રખું ગર હિસાબમેં
 તેવર જો હયે ચડી હુઇ અન્દર નિકાબમેં
 હયે એક શિકન પડી હુઇ તર્ફે નિકાબમેં
 કાસિદકે આતેઆતે ખત એકઝોર લીખ રખું
 મેં જાનતા હું વો જો લીખેગેં જવાબમેં
 મેં મુઝતરિખ હું વસ્લમેં ખોદે રકીબ સે
 ઠાલા હે તુમકો વહેમને કીમ પેચો તાબમેં
 લાખોં લગાવ એક ચુરાના નિગાહકા
 લાખોં ખનાવ એક ખીગડના ઇતાબમેં
 વો નાલા હીલમેં ખસકે ખરાબર જગેહ ન પાય
 છસ તૌરસે શિગાફ પડે આફતાબમેં

“ગાલિબ” છુટી શરાબ પર અબલી કબી કબી
પીતા હું રોઝે અપ્રશને માહતાબમેં

ગઝલ.

અયે અશક ગીર ન બાંખસે બે આબરૂ નહો
દિલકી તરેહસે ખાનુમા બરબાદ તુ નહો
અમ્મી નહિં હે છેડ તેરે તીરે નાબકી
ઇસ દીલલગી મેં દીલકા હમારે લહુ નહો
એક આબરૂકી ચીઝથી તુમ જસકો હે ચલે
આઈના હયે ચે દીલ મેરા બેઆબરૂ નહો
તુ પુલતો અજયે જો જતા હયે કબ્રપર
ઇનમેં બી બે વફા કહીં તેરીસી બુનહો
કમ્બખ્ત દીલકો આજ મીટાકર મેં ફેંકડું
ઇસમેં તેરી કસમજો તેરી આરજુ નહો
“શયદા” હવા ન ખાયા કરો ખાગે હુસ્નકી
દેખો તુમ્હારે હકમેં કહીં ચેહબી હુ નહો

ગઝલ.

ન પુછો હુજમેં કયું ચશમ તરથી
કોઇતો ખાત અચસી ચારા ગરથી
મેરી શમ્મેલહદ ગુલકર ગઇ કયું
ચે શોખી કોનસી બાદે સહરથી
મેર પહેલુસે જો દીલ હે ગઇ હય

મુઝે માલુમ હયે તેરી નઝરથી
 ને દેખા મન્ઝરે શહેરે ખમોશા
 પરેશાં દેર તક મેરી નઝરથી
 મોહખત ખેલ હમ સમઝે હુઝેયે
 ઇસ આફતકી મગર કીસકે ખબરથી
 યેહ કહેકર વો મેરી મૈયતસે લેકે
 કે ઇસકી ઝીન્દગી કયા મુખ્તેસરથી
 તરીકે ઝારને દેખા ન તયેખા
 યેહ હસરત ઉસકે દીલમેં ઉઝરથી

ગઝલ.

રાહે હક હમકે દીખાઈ અહેમદે મુખ્તારને
 બહેરે ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
 મહેયે હૈયન કર રખા હયે સબકે ઇસ ઇસરારને
 તુરપર બીજલી ગીરાઈ કયું જમાલે યારને
 રાહે હકકે કોન સમઝા હે બલા ઉનકે સીવા
 હક સમઝનેકા ને સમઝા સૈયદે અબરારને
 ગેરકે હરગીઝ ન પુને કોમસે યેહ થા ખિતાબ
 બહેરે બરમે ખલખલી ડાલી હે ઇસ લલકારને
 બહેરે ઝુલ્મતમેં જોથી ગરકાબ મુખ્તલુકે ખુદા
 ઉસકે ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
 અબતો જાવુંગા મદીનેકો મે “સાબિર” દેખના

યાદ ફરમાયા હયે મુજકો અહેમદે મુખતારને

ગઝલ

તુમહારે તીરે નઝરસે જગર ફિગાર હુઆ
ગઝબ તો યે હયે કે દીલ્લી મેરા શીકા હુઆ
અજબ હુતકા મોસમ હે આશિકોંકે લીયે
ખહાર આઈ ગિરેખાન તાર તાર હુઆ
ખહેલ સકા દીલે મુઝતર ન તેરે વખાદોંસે
તસલ્લીયોંસે તો યે જ્યાર મે કરાર હુઆ
સવાલે વશ્લ કીયા થા કુસુર થા ઈતના
ઝરાસી ખાતસે બંન્દા શુનેહગાર હુઆ
ગીરા દીયા જીસે નઝરોંસે આપને એકબાર
વો હર ખશરકોં નઝરમેં ઝલીલો ખવાર હુઆ
હે મેતો યાદ રહેંગી મે ખ્યારકી ખાતે.....
ખળે મઝેસે કોઈ રાત હમ કિનાર હુઆ
“અઝીમ” વો ખુતે કમસિન જો રૂગરૂ આયા
તડપ ગયા દિલે મુઝતર મેં બેકરાર હુઆ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:-

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકસેલર.

સ્ટેશન રોડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.

છાપનાર:-ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક.

શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રો. પ્રેસ, બરાનપુરી બાગળ-સુરત.

